

Hi havia una dona molt devota i plena d'amor a Déu. Solia anar a l'Església cada matí, i pel camí l'encalçaven nois i captaires; però ella anava tan concentrada en les seves devocions que ni tan sols se n'adonava.

Un dia, després de fer el camí acostumat, va arribar a l'església en el moment en què estava a punt de començar l'acte de culte. Empenyé la porta, i aquesta no s'obria. Ho provà una altra vegada, amb més força; i es convencé que la porta era tancada amb clau.

Tota apesurada per no haver pogut assistir al culte per primera vegada en molts anys, i no sabent què fer, va alçar el cap...i veié una nota clavada sobre la porta amb una xinxeta que deia: "Sóc a fora".